

quasi procrastinatione aegrotos frustra conficerem, scito me et hoc ad salutem facere; non enim cunctor, verum tempus opportunum expecto (p), quod plurimum ad facilitandam medelam confert (§. 30.), uti Crous senex multis in locis dixit, et recta quoque ratio unumquemque clare convincit, atque repetita experientia cum ratione combinata (q). Id enim quod in principio morborum opportune movendum erat, nunquam neglexi, nisi aliquando serius post morbum accersitus fuerim (§. 30.).

§. 33. Si autem naturae propensio incerta sit, atque caliginoso symptomatum concursu male obscurata (§. 22. 31.) et praecipue in complicatione morborum (§. 20.) (r); nec perspicua statim causa efficiens (§. 31.), neque tempestive adfueram; tunc tres has portas aperire soleo, cutem nempe externam, et una cum vesica ventrem (§. 30.), per quas natura plurimos difficilium morborum salutariter expellit. Ut autem angusta dilatare novi, sic et angustare dilatata; fibrarum etiam duplicem passionem emendare,

par-

(p) Sydenh. dissert. Epistol. p. 490. (q) Home ib. L. I. P. III. sect. III. 4. 5. (r) Gaub, ib. §. 652, Home ib. L. I. P. II. sect. V. 4.